

Eksempler på sanktioner fra rådet

61. En instruktør havde gennemført undervisning i væsentlig strid med gældende uddannelsesplaner. Flere centrale undervisningselementer havde ikke den krævede varighed, væsentlige dele af undervisningen var utilstrækkeligt dokumenteret, og der blev undervist i emner uden for uddannelsesplanernes indhold. Rådet lagde desuden vægt på, at undervisningen indgik som en del af en erhvervsuddannelse, hvor korrekt gennemførelse er afgørende for elevernes kompetencer og uddannelsesforløb. Rådet vurderede derfor, at der var tale om et alvorligt tillidsbrud og tildelte 4 års ubetinget karantæne
60. En person havde fungeret som medinstruktør uden endnu at være registreret instruktør i en medlems- eller samarbejdsorganisation. Dette medførte, at undervisningen blev gennemført med et deltagerantal, som oversteg det tilladte for én instruktør. Rådet fandt, at der var tale om en misforståelse snarere end en bevidst omgåelse af reglerne, og tildelte derfor en betinget karantæne på 1 år.
59. En instruktør havde undervist og udstedt kursusbeviser til 20 deltagere sammen med en person, som endnu ikke var registreret instruktør i den relevante organisation. Dermed oversteg deltagerantallet det tilladte for én instruktør. Rådet vurderede dog, at forholdet skyldtes en misforståelse og lagde vægt på, at instruktøren samarbejdede under sagens behandling og erkendte forholdet. Instruktøren blev derfor tildelt en betinget karantæne på 1 år.
58. En instruktør havde udstedt kursusbeviser uden, at der var gennemført undervisning. Samtidig fulgte instruktørens lektionsplan ikke den gældende uddannelsesplan. Rådet vurderede, at der var tale om et meget alvorligt brud på tilliden til ordningen og tildelte instruktøren 5 års karantæne.
57. En instruktør havde gennemført færdselsrelaterede kurser på væsentligt kortere tid end tilladt og samtidig foretaget andre aktiviteter på de tidspunkter, hvor undervisningen skulle have fundet sted. Rådet fandt det skærpende, at forholdene efterfølgende var forsøgt skjult gennem manipulation af oplysninger i bevissystemet. På den baggrund blev instruktøren tildelt livsvarig karantæne.
56. En instruktør havde udstedt kursusbeviser uden gennemført undervisning og desuden udstedt beviser, inden undervisningen var afsluttet. Samtidig blev der undervist 26 kursister på ét hold, hvilket langt oversteg det tilladte deltagerantal. Rådet vurderede forholdene som ekstremt alvorlige og tildelte 5 års karantæne.
55. En organisation opdagede, at en instruktør havde haft 19 deltagere på et færdselsrelateret førstehjælpskursus. Organisationen kontaktede instruktøren og bad vedkommende om at fremsende en redegørelse, hvilket instruktøren ikke gjorde. Da organisationen senere, flere gange, forsøgte at rykke for redegørelsen, tog instruktøren ikke telefonen. Organisationen sendte flere mails til instruktøren og forklarede vigtigheden af at indsende en redegørelse. Til sidst indsendte organisationen sagen til rådet. Fordi der ikke var en redegørelse, valgte rådet at tildele instruktøren 5 års karantæne.

54. En instruktør blev gjort bekendt med, at der var rejst en sag vedrørende vedkommendes undervisning og bevisudstedelse. På trods af gentagne henvendelser fra både organisationen og rådet ønskede instruktøren ikke at indsende en redegørelse eller på anden måde medvirke til at oplyse sagen. Rådet lagde vægt på, at instruktøren som godkendt instruktør har pligt til at samarbejde ved behandling af klager og indberetninger, så de faktiske forhold kan afklares. Rådet vurderede, at den manglende samarbejdsvilje gjorde det umuligt at belyse sagen tilstrækkeligt, og at dette i sig selv udgjorde en væsentlig skærpende omstændighed. På den baggrund blev instruktøren tildelt 5 års ubetinget karantæne.
53. En instruktør havde gennemført undervisning med flere deltagere end tilladt, samtidig med at der ikke var tilstrækkeligt antal genoplivningsdukker og hjertestartertrænere til rådighed. Derudover var den fremsendte lektionsplan både forældet og utilstrækkelig i forhold til gældende uddannelseskrav. Rådet vurderede samlet, at undervisningen ikke levede op til den kvalitet og sikkerhed, som kræves, og tildelte instruktøren 4 års karantæne.
52. En instruktør havde endnu en gang afholdt kurser med flere deltagere end det maksimalt tilladte antal på 16 kursister pr. instruktør. Organisationens havde tidligere påtalt tilsvarende forhold over for instruktøren. Rådet fandt derfor, at der ikke var tale om en enkeltstående fejl, men om gentagne overtrædelser, og tildelte instruktøren 1 års karantæne.
51. En instruktør havde systematisk udstedt kursusbeviser på tidspunkter, hvor undervisningen endnu ikke kunne være afsluttet. Samtidig viste loggen i bevissystemet, at der efterfølgende blev tilføjet ekstra kursister til allerede afsluttede kurser, ligesom kursister blev flyttet mellem forskellige kursusdatoer med henblik på yderligere bevisudstedelse. Rådet vurderede, at der var tale om systematisk manipulation af bevissystemet og tildelte livsvarig karantæne.
50. En instruktør havde udstedt kursusbeviser for undervisning, som vedkommende ikke selv havde gennemført. Under sagens behandling fremkom instruktøren ikke med fyldestgørende oplysninger om forløbet, hvilket rådet vurderede som en skærpende omstændighed. Rådet fandt, at der var tale om et alvorligt brud på reglerne for bevisudstedelse og tildelte 2 års karantæne.
49. En instruktør havde gennemført et færdselsrelateret førstehjælpskursus på kortere tid end angivet i lektionsplanen. Samtidig blev de praktiske øvelser undladt med henvisning til vejret. Rådet understregede, at praktiske øvelser er en obligatorisk del af undervisningen og ikke kan fravælges. På den baggrund blev instruktøren tildelt en betinget karantæne på 3 år.
48. En tidligere instruktør havde gennem en periode udstedt mellem 40 og 50 forfalskede førstehjælpsbeviser, selvom vedkommende, på det tidspunkt beviserne blev udstedt, havde adgang til Dansk Førstehjælpsråds officielle bevissystem. De falske beviser fremstod som ægte og bar både rådets og medlemsorganisationernes logoer. Rådet vurderede forholdet som dokumentfalsk og indgav politianmeldelse.
47. En instruktør havde udstedt kursusbeviser til mindst to kursister uden at have gennemført den nødvendige undervisning. Under sagens behandling kunne instruktøren ikke fremsende

lektionsplan eller dokumentation for tid og sted for undervisningen. En kursist bekræftede desuden over for sin kørelærer, at undervisningen ikke havde fundet sted. Rådet vurderede forholdet som særdeles alvorligt og tildelte permanent karantæne samt forbeholdt sig retten til politianmeldelse.

46. En instruktør havde gennemført undervisning på kortere tid end foreskrevet i lektionsplanen og samtidig inkluderet frokostpause i den samlede undervisningstid. Det blev desuden konstateret, at undervisningen var afholdt på andre tidspunkter end registreret i bevissystemet, og mens instruktøren ikke havde adgang til systemet. Rådet vurderede, at der samlet var tale om alvorlige tilsidesættelser af reglerne og tildelte 4 års karantæne.
45. En instruktør havde gennemført undervisning på kortere tid end angivet i den godkendte lektionsplan. Under sagens behandling konstaterede rådet desuden, at instruktørens redegørelse indeholdt flere elementer, som lå uden for uddannelsens fastsatte pensum. Rådet fandt forholdene kritisable, men vurderede samtidig, at der var grundlag for supervision frem for en hårdere sanktion. Instruktøren blev derfor tildelt en betinget karantæne på 1 år samt monitorering af undervisning og bevisudstedelse.
44. En organisation modtog en henvendelse fra en instruktør, som var registreret som instruktør på tre kurser, vedkommende ikke havde undervist på. Da organisationen henvendte sig til den instruktør, som havde afholdt kurset, forklarede vedkommende, at der var tale om en misforståelse. Der var undervist med en instruktør med et enslydende navn, som viste sig at være registreret i en anden organisation. Organisationen bad ham om ikke at foretage sig noget, før de havde behandlet sagen. Instruktøren valgte på trods af dette at slette samtlige beviser og genudstede dem igen, nu med sig selv som eneste registrerede instruktør og adskillige måneder efter den faktiske kursusdato. Mens sagen blev behandlet, oprettede instruktøren endnu et kursus med 31 deltagere, hvor der kun var en underviser. Adspurgt forklarede han, at det var afviklet i samarbejde med instruktøren, som var registreret i en anden organisation. Rådet tildelte 5 års karantæne.
43. En instruktør afholdt to færdselsrelaterede førstehjælpskurser med henholdsvis 17 og 18 deltagere. Da den anden instruktør var medlem af en anden organisation, skrev den første instruktør vedkommende på under kursusbemærkninger. Da vedkommendes organisation kontaktede instruktøren, forklaredes det, at instruktør nr. 2 var ved at melde sig ind. Organisationen oversendte sagen til rådet, som tildelte instruktøren en betinget karantæne på 1 år og bad instruktør nr. 2's organisation om at indhente en redegørelse. Da instruktør nr. 2's organisation kontaktede vedkommende, forklaredes det, at den kursusafholdende instruktør var en bekendt, og da instruktør nr. 2 netop var blevet uddannet som instruktør, havde den kursusafholdende instruktør inviteret vedkommende til at overvære undervisningen. Da kurset var slut, spurgte instruktøren den instruktør, der deltog som observatør, om vedkommende måtte skrive observatøren på som medinstruktør, da der var 17 kursister. Observatøren blev overrumplet og svarede ja. Vedkommende havde til gengæld ikke været til stede på kursus nummer 2. Da rådet blev forelagt disse oplysninger, ændrede man den betingede karantæne til 3 års ubetinget karantæne, og instruktør nr. 2 (observatøren) tildeltes ikke karantæne.

42. En instruktør gennemførte et færdselsrelateret førstehjælpskursus for 8 deltagere. På grund af udefrakommende problemer blev instruktøren nødt til at forlade kurset kort tid inde i det. Instruktøren inviterede herefter de 8 kursister til at deltage på næstkommende kursus, hvor der i forvejen var 14 kursister. Instruktøren udstedte herefter bevis til 22 kursister. Der var fire dukker og tre hjertestartere til rådighed på kurset. Rådet tildelte instruktøren tre års karantæne.
41. En organisation blev kontaktet af en kursist angående et bevis. Under samtalen nævnte kursisten, at instruktøren var en anden end den instruktør, der står på beviset. Organisationen undersøgte sagen og fandt ud af, at den instruktør, der stod på beviset, havde overladt sit login til en kollega fra en anden organisation. Rådet tildelte begge instruktører tre års karantæne.
40. En instruktør havde flere gange afholdt kurser med 17-18 deltagere. Instruktørens organisation havde påtalt dette, uden at der skete en ændring. Man valgte derfor at sende sagen til rådet. Rådet behandlede sagen og tildelte et års karantæne.
39. En organisation oversendte en sag til rådet. Sagen omhandlede en instruktør, som havde mere end 16 deltagere på et færdselsrelateret førstehjælpskursus. Det viste sig dog, at instruktøren ikke havde det fornødne antal træningsdukker og hjertestartertrænere til rådighed, og at instruktøren underviste ud fra materiale fra 2007. Rådet tildelte derfor en karantæne på tre år.
38. En instruktør henvendte sig til sin organisation umiddelbart efter et kursus og fortalte, at han havde haft 21 elever på kurset. Instruktøren fortalte, at det skyldtes en fejl i tilmeldingen til kurset og beklagede. Instruktøren havde haft rigeligt dukker og hjertestartertrænere til rådighed, og havde fået hjælp til afviklingen af kurset af en person med gode førstehjælpsfærdigheder. I instruktørens lange historik var der ikke andre eksempler på kurser, hvor der havde været grund til kritik. Rådet anerkendte, at instruktøren selv havde henvendt sig og erkendt de faktiske forhold, og tildelte derfor en betinget karantæne på et år.
37. En organisation modtog en klage fra en instruktør, som var blevet tilføjet som medinstruktør på et kursus, hun ikke havde undervist på. Hun havde forgæves kontaktet instruktøren for at blive slettet. Organisationen indhentede en redegørelse fra instruktøren, hvor han beklagede og erkendte, at han burde have handlet, så snart han blev gjort opmærksom på, at han havde valgt en forkert medinstruktør. Rådet tildelte to års betinget karantæne.
36. En borger sendte rådet et screenshot, hvor man kunne købe førstehjælpsbeviser uden kursus. En person fra rådet henvendte sig og udgav sig for at være interesseret. Der blev sendt penge til det mobilepay-nummer, der var angivet, og man fik screenshots retur, inden man fik beviset. Rådet lukkede instruktørens profil midlertidigt. Herefter gik organisationen i gang med at undersøge instruktørens bevisudstedelse. Man fandt indikationer på, at instruktøren gennem en længere periode havde udstedt beviser til personer, som ikke deltog på kurserne. Samtidig fremsendte instruktøren en redegørelse, som indeholdt flere urigtige oplysninger. Rådet tildelte en livslang karantæne og indgav politianmeldelse mod både instruktøren og den person, som stod som indehaver af Mobilepay-nummeret.

35. En kursist på et instruktørkursus havde holdt organisationen hen, så man havde ikke modtaget et kursusbevis, inden kursisten startede. Da man på kursets første dag bad ham om det, fremsendte han et bevis, der tydeligt var forfalsket. Kursisten blev bortvist fra kurset, og sagen blev sendt til rådet. Rådet behandlede sagen og tildelte en livslang karantæne og indgav politianmeldelse.
34. En organisation modtog et forfalsket bevis fra en kursist. Beviset var fire år gammelt. Rådet rettede henvendelse til den, der havde udstedt beviset. Det viste sig at være en tidligere instruktør, der dels erkendte, at han havde udstedt beviset, men også at han havde udstedt 40-50 tilsvarende beviser i sin tid som instruktør. Han beklagede og erkendte, at han ikke havde tænkt sig om. Rådet valgte at indgive politianmeldelse.
33. En instruktør afholdt et færdselsrelateret førstehjælpskursus på væsentligt kortere tid end normeret. Der var desuden ingen praktiske øvelser i forbindelse med kurset, angiveligt pga. vejret. Rådet tildelte en karantæne på tre år.
32. En instruktør havde et firma, hvor han udbød førstehjælpskurser. En medlemsorganisation fik en henvendelse vedrørende et bevis, hvor instruktøren stod på. Da de spurgte ind til undervisningen, fik de at vide af kursisten, at det var en anden instruktør, der havde undervist. Denne instruktør stod på firmaets hjemmeside, men var ikke registreret ved organisationen. Organisationens kiggede nu i bevisdatabasen og kunne se, at pågældende instruktør udstedte mange beviser og også havde flere kurser, end hvad der normalt ville kunne lade sig gøre. Instruktørens fremsendte redegørelse var mangelfuld og indeholdt flere usandheder. Rådet tildelte en karantæne på 2 år.
31. En instruktør underviste på et kursus med 28 deltagere. Instruktøren gjorde brug af en medinstruktør på kurset, som ikke var medlem af en organisation, hvor vedkommende lovligt kunne udstede beviser til kursisterne. Instruktøren udstedte derfor alle beviser selv og uden at have medinstruktøren på beviserne. Rådet fandt, at der var tale om en overtrædelse af reglerne for bevisudstedelse og tildelte begge instruktører 4 års betinget karantæne.
30. En instruktør havde holdt et kursus med mere end 16 deltagere for sin arbejdsgiver sammen med en nyansat kollega. Arbejdsgiveren havde fortalt, at kollegaen var indmeldt som instruktør i samme organisation som instruktøren. Det viste sig dog, at vedkommende ikke var registreret som instruktør endnu. Instruktøren havde derfor handlet i god tro. Rådet valgte dog at tildele en betinget karantæne.
29. En instruktør havde holdt to kurser i færdselsrelateret førstehjælp med henholdsvis 17 og 18 deltagere. Han havde derfor entreret med en ekstra instruktør. Han kunne ikke finde instruktøren i bevissystemet og havde derfor skrevet instruktørens navn under bemærkninger. Det viste sig dog, at pågældende ikke var instruktør, og at instruktøren var blevet vildledt. Rådet fandt, at det trods alt var instruktørens ansvar, at en medinstruktør er registreret som instruktør, og tildelte et år betinget karantæne.
28. En instruktør havde holdt et kursus med 58 deltagere. Da organisationen bad om en redegørelse, viste det sig, at der var tale om fire hold. I instruktørens redegørelse erkendte vedkommende dog, at kun have undervist i fire timer, selvom der var udstedt kursusbeviser for 6 timer. Der var

samtidig ikke det nødvendige antal hjertestartertrænere til rådighed. Rådet tildelte instruktøren et års karantæne.

26. En instruktør havde undervist to personer under corona-nedlukningen. Undervisningen var, ifølge instruktørens redegørelse, foregået under private forhold, og de to personer var blevet undervist adskilt. Rådet fandt, at det under alle omstændigheder var en overtrædelse af rådets dagældende retningslinjer for afvikling af kurser og tildelte instruktøren to års karantæne.
25. En instruktør havde rettet henvendelse til sin organisation for at få oprettet beviser efter 14 dage. Det drejede sig om 35 personer, der skulle have et bevis fordelt på to hold. Da organisationen bad om en redegørelse, trak instruktøren sin anmodning tilbage med en forklaring om, at det ikke var et DFR-kursus, og de derfor ikke skulle have beviser. Rådet tildelte instruktøren et års betinget karantæne og pålagde organisationen at informere instruktøren om DFR's regler for bevisudstedelse.
24. En instruktør havde afviklet et færdselsrelateret førstehjælpskursus på kortere tid end normeret. Instruktøren forklarede selv, at hun havde skåret dele af undervisningen væk pga. COVID-19. Hun erkendte, at hun ikke havde orienteret sig om de gældende regler for afvikling af kurser hos hverken organisationen eller DFR. Rådet tildelte en karantæne på to år.
23. En instruktør havde accepteret en opgave, hvor han var underleverandør til et firma, som havde udbudt kurset. Han havde fået at vide, at der var en anden på opgaven. Da instruktøren mødte op på kurset, kunne han konstatere, at der var flere elever end tilladt for to instruktører, og at den anden instruktør ikke kunne udstede beviser. Instruktøren udstedte derfor kun beviser til 16 af eleverne – på trods af, at indehaveren af firmaet lagde pres på ham. Instruktøren havde selv kontaktet sin organisation. Rådet fandt, at han var blevet bevidst misinformeret af firmaets indehaver, men at han burde have forladt kurset, da han fandt ud af, at der var for mange elever. Rådet tildelte derfor en betinget karantæne på et år.
22. En instruktør havde i perioden mellem 6. april og 21. maj 2021 undervist i et færdselsrelateret kursus hos en aftenskole. Han havde kontaktet forskellige instanser for at få vejledning, men måske ikke gjort opmærksom på, at det var på en aftenskole, som var tvangslukket frem til 21. maj. Rådet tildelte en betinget karantæne på 6 måneder.
21. En kursist havde klaget over en instruktør. Det var en meget lang sagsbehandling, som indeholdt mange mails frem og tilbage. Rådet kunne ikke afvise, at der var et personligt motiv blandt kursistens anledning til at klage. Rådet fandt, at man ikke kunne tildele en sanktion. Rådet fandt dog, at instruktøren ikke havde udvist den fornødne omhu under udstedelsen af beviserne. Rådet pålagde deres instruktørens organisation at undervise instruktøren i bevissystemet samt at monitorere instruktørens bevisudstedelse de næste 6 måneder.
20. En instruktør havde under nedlukningen afholdt to kurser for et plantecenter. Han havde ikke orienteret sig på hverken organisationens eller DFR's hjemmeside om de gældende restriktioner. Rådet tildelte to års karantæne.

19. En instruktør havde under nedlukningen holdt et kursus, som han troede var for personale, der havde samfundskritiske funktioner. Det viste sig, at han var blevet vildledt af kunden. Rådet tildelte 6 måneders betinget karantæne.
18. En instruktør havde undervist flere kursister end tilladt under COVID-19 reglerne. Da organisationen rettede henvendelse til ham, kom det frem, at han desuden stod på beviser for undervisning gennemført af en anden instruktør. Instruktøren ønskede ikke at oplyse navnet på den anden instruktør. Dette fandt rådet var en skærpene omstændighed og tildelte instruktøren 4 års karantæne.
17. En instruktør havde udstedt beviser for en instruktør tilknyttet en medlemsorganisation. Forseelsen skyldtes manglende forståelse for kursusbevissystemet og manglende kendskab til instruktør-ID. Rådet tildelte begge instruktører 1 års betinget karantæne.
16. En instruktør havde undervist på et færdselsrelateret førstehjælpskursus på kortere tid end normeret. Der var i instruktørens forklaring flere formildende omstændigheder. Rådet tildelte 1½ års karantæne.
15. En instruktør havde udstedt beviser, hvor en anden instruktør havde undervist. Der var for mange deltagere på holdet, og det var afviklet på kortere tid end tilladt. Rådet tildelte 3 års karantæne.
14. En instruktør havde gennem en længere periode udstedt beviser i strid med reglerne. Således stod han på flere beviser, selvom andre havde undervist. Rådet tildelte 3 års karantæne.
13. En instruktør havde gennemført færdselsrelateret undervisning på kortere tid end beskrevet. Instruktøren forklarede, at eleverne var dygtige, og at det var et lille hold. Rådet tildelte to års karantæne.
12. En instruktør havde i et enkeltstående tilfælde undervist i 7 timer i stedet for 8 timers færdselsrelateret førstehjælp. Rådet tildelte et års karantæne.
11. En instruktør havde systematisk over en længere periode haft flere end beskrevet på færdselsrelaterede førstehjælpskurser. Instruktøren havde forsøgt at skjule dette i bevissystemet. Instruktøren blev ekskluderet fra rådet.
10. En instruktør havde udstedt et kursusbevis for færdselsrelateret førstehjælp til en kursist, der ikke havde været til stede. Instruktøren forklarede, at der var tale om en fejl. Rådet tildelte ikke nogen sanktion.
9. En instruktør havde gennemført færdselsrelateret undervisning på kortere tid end beskrevet. Rådet tildelte to års karantæne.
8. En instruktør havde gennemført færdselsrelateret førstehjælp på kortere tid end beskrevet. Instruktøren havde indsendt en redegørelse med flere formildende omstændigheder. Rådet tildelte to års karantæne.

7. En instruktør havde gennemført færdselsrelateret førstehjælp på væsentligt kortere tid end det tilladte og havde samtidig talt emnet ned. Instruktøren havde ikke ønsket at indsende en redegørelse for forløbet og havde meldt sig ud af organisationen. Rådet tildelte 5 års karantæne.
6. En instruktør havde udstedt beviser på vegne af et familiemedlem, der selv var instruktør, havde undervist flere deltagere end tilladt og havde udstedt beviser til et helt hold uden at have gennemført undervisning. Rådet tildelte 5 års karantæne.
5. En tidligere instruktør havde efter indførelsen af elektroniske beviser udstedt et papirbevis. Rådet besluttede at indgive en politianmeldelse.
4. To instruktører og en person, som ikke var registreret som instruktør, havde brugt ét log til bevissystemet. Rådet besluttede at tildele de to instruktører en næse og indgive en politianmeldelse mod den person, der ikke var instruktør.
3. To instruktører og en person, som ikke var registreret som instruktør, havde brugt ét log til bevissystemet. Rådet besluttede at tildele de to instruktører en næse og indgive en politianmeldelse mod den person, der ikke var instruktør.
2. En instruktør havde gentagne gange gennemført færdselsrelaterede førstehjælpskurser med flere deltagere end det tilladte, på trods af at vedkommende var vejledt af sin organisation. Rådet besluttede at tildele instruktøren 5 års karantæne.
1. Beviser fra en instruktør var blevet udstedt til elever, som ikke havde gennemgået undervisningen. Instruktøren forklarede, at der var tale om en misforståelse, da en anden end ham selv havde ført deltagerlisten. Rådet tildelte ikke instruktøren karantæne.